

"אך איזה ריח נפלא" קראו אנשים ונעמדו בתור ארוך, כי כל אחד רצה לקנות לפחות פרח אחד. הילדה המאושרת מכרה ומכרה ותמיד היו עוד פרחים בסל.

ביום שישי אסור למכשפות לעשות קסמים. ואם אחת מהן תשכח,
מצפה לה עונש כבד. אבל דווקא ביום שישי הופיעו בדלת ביתה של
המכשפה הקטנה שני ילדים שאספו פטריות ותעו ביער.

המכשפה הקטנה מאוד אהבה ילדים. היא הכינה להם ביבר שלם של חיות מרקדות. הילדים שמחו מאוד, ורק העורב דאג.

לפרידה נתנה להם המכשפה הקטנה סל מלא אורניות.
"לא היית צריכה לקסם היום" אמר העורב "הענן הזה שמעל הבית
דומה מאוד לדודה שלך. בוודאי עקבה אחריך."

הגיע חורף וירד שלג. ילדי הכפר בנו גולם שלג.
"אני כל כך אוהבת לשחק בשלג! בוא לשחק איתם" קראה המכשפה
הקטנה לעורב.

פתאום הופיעו כמה פרחחים גדולים וניסו לפרק את גולם השלג.
הילדים ברחו בבהלה. "צריך לעזור להם" חשבה המכשפה הקטנה
"ולהעניש את הפרחחים."

היא קסמה את הגולם והוא הכה במטאטא שלו את הפרחחים. הם
ברחו כמה שרק היה להם כוח ברגלים.

הגיע זמן היריד והילדים התחפשו. "ראי" אמר העורב "ילדה אחת מחופשת למכשפה."

המכשפה הקטנה באה וסיפרה לילדה זו שהיא יכולה לעשות קסמים.
הילדה קראה: "ראו, זו אומרת שהיא קוסמת." מובן שאיש לא האמין
וכולם צחקו מהמכשפה הקטנה.

זה הכעיס את המכשפה הקטנה. היא עלתה על המטאטא ועפה מעל הכפר. אבל כדי לשמח את הילדים קסמה המון סוכריות, דובשניות ולקקנים ופיזרה אותם במעופה.

"חבל שלא ניתן לעשות מסיבת תחפושות לחיות ביער" אמרה
המכשפה הקטנה.
"מה? שכחת שאת מכשפה?" שאל העורב.

הייתה מסיבת תחפושות נהדרת. ארנבות לבשו קרני האיילות, סנאים כנפי העורבים והעורב זנב של סנאי. השועל קיבל מקור של ברווז, כדי שלא ינשוך לחיה אחרת.

כולם השתעשעו במשך כל הערב. ולסיום המכשפה הקטנה קסמה
המון ממתקים ודברים טובים לכבד את האורחים שלה.

הגיע אביב. יום אחד המכשפה הקטנה טיילה עם העורב שלה ביער. פתאום ראתה שילדים עלו על עץ כדי להרוס קן של ציפור. היא ביקשה שיפסיקו, אך הם רק צחקו ממנה.

היא החליטה ללמד אותם לקח. היא קסמה אותם כך שלא יכלו כלל לזוז. באו אנשים וקראו להם לרדת והם רק בכו: "לא יכולים".

בסוף באו מכבי האש ובעזרת המכשפה הקטנה הורידו את הפרחחים מהעץ. הם התביישו מאוד והבטיחו לא להרוס יותר קני ציפורים.

עברה שנה. המכשפה הקטנה עשתה קסמים רבים, אבל התברר לה
כי המכשפה הראשית לא הייתה מרוצה כלל. "מכשפות צריכות
להטריד אנשים ולא לעזור להם, כפי שאת עושה" אמרה. כעונש
אמרה לה לאסוף עצים למדורה גדולה.

"תתחילי לעבוד, אין לך הרבה זמן" קרא העורב המודאג.
"דווקא אספיק" ענתה המכשפה הקטנה.

"יתאסף עץ וניר למדורה!" קראה והניפה את השרביט. רעש גדול נשמע באוויר. כל ספרי הקסמים התאספו לערמה גדולה.

להנפה השניה הופיעו כל המטאטאים של המכשפות והתווספו לערמה. "הן תתנקמנה בך!" הזהיר העורב.

"לא, כי שרפתי את כל ספרי הקסמים וכל המטאטאים. לא יכולות לעשות לי ולא כלום. אני המכשפה האחרונה בעולם!" צחקה המכשפה הקטנה והזמינה את העורב לריקוד. ואחר כך הם שיחקו ליד המדורה עד הבוקר.